

forøget Tilskud, ere til Stede. Noget Dignende gjælder med Hensyn til Rønne og Helsingør. Saadanne Bevillinger, som dog have en saa stor human Betydning som f. Ex. den til Udstilling og Udbredelse af godt Skolemateriel — ja, det er aabenbart, at de have overordentlig stor hygieinisk Betydning for Ungdommen — ligesom ogsaa Bevillingen til den Udstilling af Skolemateriel, der skulde finde Sted næste Aar i Forbindelse med Skolemødet, gaar Flertallets Initiativ ud paa at negte, særlig af den Grund, at de paagjældende Bevillinger vare knyttede til den danske Værförening. Saa er der Arrestvæsenet, og Foranstaltninger i denne Henseende ere jo særdeles vigtige. Naar det er oplyst om Arresterne, at de ere i høi Grad usunde og skadelige for de Paagjældende, at man ikke er i Stand til at foretage den Isolation af Arrestanterne, som er nødvendig, saa kan jeg ikke se Andet, end at der ikke er nogen særlig Ære ved, at Bevillingerne her til ere negtede. Havde man anvendt den Tid, man har anvendt til at lade os faae en Repetition af Amtmandsboligen paa Færøerne, en Sag, man kunde lade vente til den foreligger moden til Forhandling og Afgjorelse næste Aar, paa at studere det langt simplere Spørgsmaal om Arrestvæsenet i Kjøbenhavn, saa kunde man have faaet det fremsat og have givet de dertil nødvendige Bevillinger. Naar, heller ikke ser jeg, at der ved Flertallets Initiativ er gjort noget saa Særdeles i Retning af at hævde vor Stilling og Anseelse ud ad til. Vi vide jo, at der forelaa Forslag om en Leilighed, til, at Udlandet kunde blive bekendt med vor Kunsts og vor Literaturs Stilling, jeg tænker paa Bevillingen til Holbergfesten; den blev som bekendt negtet. Saa er der Videnskaben, hvorledes er det da gaaet den? Ja, der er stillet Forslag om en videnskabelig Undersøgelse af vore egne Kolonier, og der gaar Flertallets Forslag ud paa at sige: Lad Svenskerne gjøre det Arbejde, som naturligt tilkommer os. Ja, endog saa lige overfor smaa Spørgsmaal har man ikke villet hævde den efter min Opfattelse vort Land naturligen tilkommende Stilling indenfor Videnskabens Omraade. Der var en lille Bevilling, som den høitærede Marineminister foreslog til Vandstandsmaalingen i Østerjøen. Det er oplyst, at det er ifølge Forslag fra den preussiske Regjering, at der skulde foretages videnskabelige Vandstandsmaalingen om alle Østerjøens Kyster, og at samtlige de øvrige ved Østerjøen beliggende Magter vare gaaede ind derpaa, men her have vi nu havt det Særlynde, at med Hensyn til en saadan videnskabelig Foranstaltning, som er foreslaet af den tydske Regjering og tiltraadt af alle

andre, maa vi sige Pas, vi kunne ikke faae Bevilling dertil. Det er altsaa paa saamange forskjellige Omraader, at Flertallets Initiativ er gaaet ud paa Bestørelser og Besparelser, af hvilke jeg som sagt ingenlunde har kunnet finde den større Del begrundede. Jeg skylder at tilføie, at der dog ogsaa af Flertallet er taget Initiativ til enkelte Forøgelser. Der er nemlig Bevillingen til Kolding Soldkammerbygning, Bevillingen til Skjerna, Bevillingen til Adjunkt Feddersen og Bevillingen til Forfatteren Dr. Schandorph. Det er, saavidt jeg veed, de forskjellige Punkter. Jeg siger kun derom: „Man merk die Absicht und wird verstummt“. Det anser jeg nu imidlertid altsammen kun for at være Smaa-ting. Det, som for mig er den egentlige store Plet paa Finansloven, er dens § 28, det er den Kirkegaard, som indeholder Ligstenene over de mange forskjellige begravede Lovforslag. Vi vide jo, at der ligeoverfor Lovforslagene — jeg tror deres Antal er 45 eller 46 — har været anvendt tre Slags Begravelser, den almindelige Fattigmandsbegravelse af noget over tredive af dem, alle de Lovforslag nemlig, som ere blevne henviste uden videre til Næmmandsudvalget; saa er der den lidt pænere Begravelse med Tale af de Lovforslag, som have været undergivne en 1ste Behandling, og som ere henviste til at stedes til Hvile i Finansudvalget, og saa er der jo endelig Forsvarsagen, der er henvist til et særligt Udvalg, og som jeg antager skal begraves der med særlig militær Honor, dette vil jo Fremtiden vise. Dette Begravelsesystem anser jeg nu for at være meget uheldbringende og meget ulykkeligt, og jeg anser det heller ikke for at være Noget, der er særlig heldbringende for selve Folkethinget. Jeg føler i hvert Fald ofte Ulemper derved. Naar man er Folkethingsmand, hændes det jo meget ofte, naar man begiver sig ud i den Verden, der er udenfor Folkethinget, at Folk tro om En, at en Folkethingsmand veed rigtig god Bæstet som alle Ting; og saaledes hændes det ofte mig, at der, naar jeg træffer sammen med andre Mennesker, rettes en Del Spørgsmaal til mig, som i allerhøieste Grad ere generende. For nogle Dage siden var jeg i en Kreds, der væsentlig bestod af Handelsmænd og Industri-drivende, og saa trængte man ind paa mig og sagde: Fortæl mig nu, hvad er egentlig Folkethingets Mening om Frilagerspørgsmaalet? Hvad er nu Folkethingets Mening om Skatten og om Brændevinsbeskatningen, om det skal være en Udbytte- eller en Karumsbeskatning? Jeg følte mig i allerhøieste Grad generet, thi jeg kunde ikke sige Andet, end at Folkethinget har ikke nogen Mening